

II. *Tønsbergkonkordatet* (Compositio Tunsbergensis eller Sættargerð), et forlig mellem Magnus Lagabøter og ærkebiskop Jón Røde i Nidaros 1277, er et rent norsk aktstykke.

Dette forlig findes i 8 hss.:

Selvstændigt i

AM 116,4°

— 117,4° (på latin)

— 115b,4° (2 sen. afskrifter, en ved Am og en for AM),

alle tre hss. mærket med rødt af mig o: skal ikke afleveres.

Videre i flg. *samlingshåndskrifter*:

AM 309 fol. (*Magnus Lagabøters landslov m. m.*)

— 333 fol. (*m. norske lovtokster*),

begge ligeledes mærket med rødt af mig, samt endelig i hss.:

AM 351 fol. (Jónsbók m. m.)

— 53,8° (Kristinréttir m. m.)

— 228,8° (Blandinger),

der er mærket med blå af mig o: skal udleveres i henhold til kriteriet.

Af disse 8 hss. nævnes i listen i Berlingske Aftenavis 6. april 1964: AM 351 fol. og AM 53,8° samt også AM 116,4°.

III. *Fragmenter af Kongespejlet*. Af Kongespejlet (AM 243a fol. — AM 243s fol.) skal selvfølgelig ingen hss. afgives.

Af fragmenter fandtes eller findes der følgende:

AM 667,4° indeholdt oprindeligt et fragment af Kongespejlet (num. IV), men dette er henlagt under AM 243g fol. og er altså derved unddraget udlevering. Hs. indeholder i øvrigt kun religiøse tekster. Af mig var det mærket med blå af mig o: udleveres.

AM 695b,4° er et fragment af K., af mig mærket med rødt, men det står opført på den nævnte liste i Berlingske Aftenavis.

AM 703,4°, et islandsk blandingshåndskrift; nr. VI.7 heri, et blad, har et citat fra Kongespejlet. Af mig mærket med blå af mig, men ikke opført på nævnte liste.

AM 768,4° et samlingshåndskrift fra 1600tallet, vedrørende Grønland. Nr. 2u heri indeholder et lille udtog af Kongespejlets tekst om Grønland. Af mig er hs. mærket med rødt, men det står opført på listen.

Videre:

AM 904,4°. *Saml.-hs. (blad 18-21 lat. overs. af K.)*

AM 1056,4°. *Saml.-hs. (2 blade af K.)*

AM 15,8°. *Saml.-hs. (bl. 35-38 uddrag af K.)*

AM 241,8°. *Saml.-hs. 1700tallet (bl. a. uddrag af K.),*

alle af mig mærket med rødt. Af disse hss. optræder AM 241,8° på nævnte liste.

IV. *Stjórn*. Stjórn er en sen betegnelse for dele af det gamle testamente, som er blevet oversat i begyndelsen af 1300tallet på foranledning af den norske kong Hakon V. Magnusson (1270-1319). Denne oversættelse, hvis originale tekst vi ikke kender, blev bragt til Island (muligvis af den norskfødte biskop Jón Halldórson i Skálholt) og her (Seip mener: i Skálholt) afskrevet af islandske skrivere og nu overleveret i flg. håndskrifter:

AM 225 fol. (en afskrift af AM 226 fol.)

— 226 fol. ca. 1350

— 227 fol. ca. 1350

— 228 fol. (defekt)

— 229 fol. (fragmenter, samme hånd som AM 227 fol. hånd 1).

Disse håndskrifter foreligger „i islandsk språkform med flere norvagismer“ (Seip: Norsk språkhistorie. 2. udg. 1955. 225). Vi har altså her ganske samme forhold som ved adskillige andre tekster, overleveret i et andet land og med et andet sprog end ophavslanterns, for blot at nævne et par eksempler: Eufemia, Hakon V.'s dronning, lod tre rimede romaner, som vi kalder Eufemiaviserne, oversætte til svensk, og fra svensk blev disse igen oversatte til dansk, — og f. eks. i Ivan Løveridder II (Stockholm K4 fol.) er der adskillige svenske mindelser. Ligeså er to yngremiddeldanske postiller (Uppsala C 56,4° og GkS 1390,4°) oversat fra svensk og viser mange svecismer, men man vil formentlig ikke af den grund hævde, at disse håndskrifter ikke indeholder tekster, der kan betegnes som dansk kultur-eje. Eller omvendt: Peder Låles danske ordspog overførtes til svensk og findes i et svensk håndskrift (med mindelser om herkomsten), der er ca. 100 år ældre end den danske tekst. — Jeg kan ikke nu erindre